

N:o 36.

Ank. till Riksd. kansli den 29 april 1890, kl. 11 f. m.

Andra Kammarens tredje tillfälliga utskotts utlåtande n:o 12, i anledning af väckt förslag om skrifvelse till Kongl. Maj:t i fråga om upphörande eller inskränkning af skyldigheten att förrätta syner å indelta arméns torp.

Uti en inom Andra Kammaren väckt motion, n:o 224, hvilken till utskottet hänvisats, har herr *P. Andersson* i Högkil anfört:

att för tillsyn öfver indelta arméns knektetorp hållas hvar tredje år eller oftare torpsyner, som förrättas af kompanichefen eller en subaltern-officer jemte en underofficer eller mönsterskrifvare;

att dessa militära torpsyner i ganska många fall rendera andra civila syner, som, i kompanifullmäktigs närvaro, förrättas af kronobetjent och två nämndemän;

att genom dessa alltför ofta återkommande torpsyner allmogen mången gång onödigtvis förorsakades besvär, kostnader och obehag, under det staten finge betala rundliga, stundom orimliga reseersättningar, som i många fall utan skada kunde inbesparas, hvarigenom sålunda rådde dubbelt slöseri: med statens medel och med respektive tjänstemäns tid;

att motionären till stöd för sin åsigt, att ifrågavarande syner kunna och böra inskränkas, ville hänvisa till de bestämmelser, som gälde för ekonomiska besigtningar å statens domäner samt å ecklesiastika boställen, enligt hvilka bestämmelser dylika besigtningar i allmänhet skola verkställas hvar femte år, och i sammanhang härmed erinrat om en vid innevarande riksdag inom Andra Kammaren afgifven motion angående sådan ändring af 27 kap. 1 § byggningsbalken, att ekonomisk besigtning å kronojord hädanefters skall hållas i regeln endast hvar femte år;

samt att det med skäl kunde ifrågasättas, om icke de militära synerna å knektetorpen kunde och borde helt och hållet upphöra samt skyl-

Bih. till Riksd. Prot. 1890. 8 Saml. 2 Afd. 2 Band. 30 Häft.

digheten att tillse, huru knekten vårdar och iståndsätter torpet, öfverlåtas åt rust- och rotehållarne sjelfva — ett förslag, hvilket ej innebär risk för någondera parten, alldenstund tvister emellan knektar, å ena, och rust- eller rotehållare, å andra sidan, om bland annat torpens underhållande och skötsel skola, enligt redan gällande bestämmelser, afgöras af Konungens befallningshafvande.

Med anledning häraf och då sparsamhet med statens medel bör iakttagas på alla områden, der sådant utan skada eller olägenhet kan ske, har motionären för slagit, att Riksdagen ville i skrifvelse anhålla, det täcktes Kongl. Maj:t taga i öfvervägande, huru vida icke de syner å indelta arméns torp, hvilka enligt nu gällande bestämmelser skola hållas hvar tredje år, må kunna upphöra eller åtminstone inskränkas till hvar femte år.

Utskottet, som lika med motionären finner, att de syner, hvilka enligt kongl. brefvet den 6 december 1834 och kongl. krigskollegii kungörelse den 11 mars 1835 skola å ryttare- och soldattorp förrättas hvar tredje år eller, om särskilda förhållanden sådant kräva, med kortare mellantid, för närvarande återkomma oftare än för ändamålet kan vara af nöden och icke till gagnet medföra de af dem härflytande, icke obetydliga kostnader, anser, att tiden för förrättandet af ifrågavarande syner bör kunna, på sätt redan är förhållandet med ekonomiska besigtningar å statens domäner och ecklesiastika boställen, inskränkas till hvar femte år; hvaremot utskottet ej kan dela motionärens åsigt derom, att dessa syner skulle kunna helt och hållet upphöra.

Med anledning häraf får utskottet hemställa,

att Riksdagen ville i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det Kongl. Maj:t måtte taga i öfvervägande, huru vida icke de syner å indelta arméns torp, hvilka enligt nu gällande bestämmelser skola förrättas hvar tredje år, må kunna inskränkas till hvar femte år.

Stockholm den 29 april 1890.

På utskottets vägnar:

G. THESTRUP.